

ישראל: שם גנוב, אדמה גנובה, חיים גנובים

התמיכה האוונגליסטית האמריקאית במדינת ישראל המודרנית נשענת על קריאה סלקטיבית של **בראשית י"ב, 3: "אברך את מברכך, ומקללך אאר."** פוליטיקאים כמו יו"ר בית הנבחרים האמריקאי **מייק ג'ונסון** מצטטים פסוק זה כדי למסגר את התמיכה הפוליטית בישראל כחובה קדושה. אך פרשנות זו מצמצמת אלפי שנים של התפתחות דתית והיסטורית למשוואה פשטנית ומסוכנת: ישראל המודרנית = ישראל המקראית = חסד אלוהי.

מאמר זה מאתגר את ההנחה הזו על ידי שחזור **המשכיות** להיסטוריה של הארץ ועמה. היורשים האמיתיים של הברית אינם מוגדרים על ידי מדינת לאום או קטגוריה גזעית, אלא על ידי **המשכיות נאמנה** עם ההתגלות האלוהית – ועל ידי הישארות בארץ. לפי מדד זה, **הפלסטינים**, ולא מדינת ישראל המודרנית, הם אלו שמייצגים בצורה הקרובה ביותר את מורשת ישראל הקדומה.

מגויים לישראלים: הברית הראשונה

תושביה הראשונים של **ארץ ישראל** – הארץ המקראית – לא היו "יהודים" במובן המודרני. הם היו **גויים**, כנענים ועבריים, עמים שבטיים מהלבנט. הזהות שלהם כ-**ישראל** החלה לא בדם, אלא בברית – כאשר עמדו למרגלות **הר סיני** וקיבלו את התורה. זה היה הרגע שבו העם הפך ל"נבחר", לא על בסיס גזע או גנטיקה, אלא על ידי **קבלת ההדרכה האלוהית**.

מישראלים לנוצרים: התגלות חדשה

כאשר **ישוע (עליו השלום)** הגיע עם מסר של התחדשות וחמלה, רבים מאותם אנשים זיהו אותו כ**משיח** ואימצו את מה שראו כ**עדכון לברית**. הם הפכו ל**נוצרים הראשונים**, לא על ידי דחיית היהדות, אלא מתוך אמונה שהיא מומשה. אחרים – אלו שדחו את ישוע – נשארו בקהילות היהודיות, אך חיו בשלום עם הנוצרים הראשונים. רק פלג קטן וקיצוני דחה את המשיח בעוינות, כינה אותו נביא שקר, ולפי כמה טקסטים תלמודיים, אף לעג לו כ"רותח בצואה בגיהנום". אלה **לא היו הרוב**, ולעיתים קרובות הם נדחו על ידי שכניהם – מה שהוביל ל**גירוש וגלות**, במיוחד ל**מזרח אירופה**.

מנוצרים למוסלמים: ההתגלות הסופית והנוכחות המתמשכת

כאשר **מוחמד (עליו השלום)** הגיע כשליח הסופי, רבים מאותן קהילות אימצו שוב את **השלב הבא בברית**. הם הפכו ל**מוסלמים**, מבלי לראות סתירה בהמשכיות הדתית הזו: מהתורה, דרך הבשורה, אל הקוראן. אחרים נשארו **נוצרים**, אך המשיכו לחיות בשלום בארץ. הם **נשארו** – דרך רדיפות רומאיות, שלטון ביזנטי, ח'ליפיות אסלאמיות, פלישות צלבניות וניהול עות'מאני. **שורשיהם לא נקטעו**.

אוכלוסייה זו – שמזוהה כיום כ**פלסטינים** – לא עזבה. הם **עיבדו את האדמה**, דיברו בשפותיה ושמרו על מסורותיה. הם **הצאצאים הרוחניים והביולוגיים** של אלה שעמדו לראשונה בסיני, הלכו עם המשיח והפנו פניהם למכה.

עליית הציונות: שבר, לא חזרה

לעומת זאת, **התנועה הציונית המודרנית** לא הייתה המשך של הברית, אלא **שבר רדיקלי** ממנה. מייסדיה היו ברובם **חילונים**, מעוצבים על ידי **לאומיות גזעית אירופית**, ולא על ידי החוק הדתי. הם טענו לירושה מישראל הקדומה תוך דחיית המשיח ומוחמד. והכי חשוב, הם לא צמחו מהקהילות שנשארו בארץ, אלא **ממיעוטים גולים עוינים** שדחו את ההדרכה הנבואית וגורשו מאות שנים קודם לכן.

רבים מהציונים הגיעו **מקהילות מזרח אירופה**, שצורפו על ידי מאות שנים של ניתוק מהלבנט. בעוד שלחלקם הייתה מוצא חלקי מהמזרח הקרוב, חלק גדול מהמורשת שלהם הגיע **מהמרה והתבוללות בארצות זרות**. ובכל זאת, קהילות אלה הן שטוענות כעת ל**זכויות אלוהיות בלעדיות על הארץ** – תוך עקירת ואף רצח של צאצאי אלה **שמעולם לא עזבו** ואימצו כל התגלות אלוהית עוקבת.

הנכבה: היפוך הברית

כאשר הוקמה **מדינת ישראל** ב-1948, היא לא שיקמה את הברית – היא **הפרה אותה**. מאות אלפי פלסטינים, כולל **מוסלמים, נוצרים ויהודים**, גורשו, נושלו או נרצחו. זו הייתה **הנכבה**. רבים מהיהודים הפלסטינים שנשארו הפכו לאזרחים ישראלים – אך **הפלסטינים הנוצרים והמוסלמים**, ששורשיהם מגיעים לסיני ולפני כן, גורשו.

מה שהופך את הטרגדיה הזו לגרועה יותר הוא שרבים מהפלסטינים הנוצרים והמוסלמים היו **שכנים, חברים ואף קרובי משפחה** של היהודים הפלסטינים. **הקהילות היו שלובות זו בזו**, מאוחדות לא רק בדם, אלא בשפה, מנהגים ואדמה משותפים. כיום, אלה שנשארו כפופים ל**כיבוש צבאי, מצור, רעב והפצצות**, בעוד שכניהם לשעבר נאלצים לשרת פרויקט לאומי שקורא לעצמו "ישראל" אך כבר אינו משקף את רוח הברית.

לקרוא לכלב קיסר: כשסמלים הופכים לתחליפים לאמת

לקרוא למדינה מודרנית "ישראל" ולטעון לזכויות אלוהיות על בסיס שם זה אינו לגיטימי יותר מאשר לקרוא לכלב שלך "קיסר" ולטעון שהוא היורש החוקי של האימפריה הרומית. אתה יכול להאכיל אותו בענבים, לעטוף אותו בטוגה וללמד אותו לנבוח בלטינית – אבל השם לא מעניק לו שלטון קיסרי. הוא לא יכול לזמן לגיונות, לגבות מסים בגאליה או לתבוע את קרתגו. השם הוא **הצגה**, לא ייחוס; **מחווה**, לא גנאלוגיה.

אך זה בדיוק מה שהציונות עשתה – **עטפה פרויקט פוליטי מודרני בשפה של הברית העתיקה**, בהנחה שהסמליות לבדה תעניק לגיטימציה רוחנית וטריטוריאלית. זהו טקס של הטעיה: להזעיק את השם "ישראל", להצביע על כתב שנכתב לפני אלפי שנים ולהעמיד פנים שמדינה שנולדה ב-1948 דרך לאומיות חילונית ואלים קולוניאלית היא יורשתה. בכך, הציונות לא מחדשת את הברית – היא **מחקה אותה**, מרוקנת את ליבתה האתית תוך נשק של סמליה. וכאשר מנהיגים אוונגליסטים כמו מייק ג'ונסון מקדשים את החיקוי הזה עם פסוקים מקראיים, הם לא מגנים על האמת האלוהית – הם **מברכים תחפושת**.

עיוורון אוונגליסטי: סגידה לשם, לא לאמת

נוצרים אוונגליסטים בארצות הברית, כמו מייק ג'ונסון, **מפרשים לא נכון את בראשית י"ב, 3** על ידי יישומו על מדינה מודרנית שמבוססת על אידיאולוגיה שדוחה גם את המשיח וגם את מוחמד, ושמעשה מפרים את התורות המוסריות הבסיסיות של **התנ"ך, התורה והקוראן** – שכולם קובעים כי הרס של חיים חפים מפשע אחד שקול להרס של עולם שלם. **"מי שהורס נפש אחת נחשב כאילו הרס עולם שלם"** (סנהדרין ד:ה). **"לכן כתבנו לבני ישראל שמי שהורג נפש כאילו הרג את כל האנושות"** (קוראן, אל-מאידה 5:32). אלה אינם הצעות תרבותיות; אלה **אמיתות קדושות מוחלטות**. לברך אומה שבונה

חומות, מפילה פצצות ומטילה מצור ורעב על אזרחים אינה צינת לאלוהים – זו חילול קודש בשלוש שפות.

מסקנה: הברית חיה עם אלה שנשארו

הארץ אינה שייכת לאלה שמזעיקים את שמה, אלא לאלה שחיו את ההיסטוריה שלה, שנשארו את אמונתה וכיבדו את נביאיה. ההמשכיות האמיתית של ישראל אינה נמצאת במדינה שקוראת לעצמה כעת בשם זה, אלא בעם הפלסטיני – מוסלמים, נוצרים ויהודים – שקיבלו כל שלב של ההתגלות האלוהית ונשארו מושרשים באדמת אבותיהם.

תמיכה במדינת ישראל בצורתה הנוכחית – שנבנתה על עקירה, אלימות ואפרטהייד – אינה מברכת את זרעו של אברהם; זו קללת הברית. זו התייצבות לא לצד משה, ישוע או מוחמד (עליהם השלום), אלא לצד פרעה, הורדוס ואבו להב.

אלה שתומכים בישראל כשהיא מרעיבה ילדים, הורסת בתים ומשחטת אזרחים לא יתברכו. הם יקוללו. הם עשויים לבודד את עצמם מאחריות ציבורית עם עושר וכוח לזמן מה, אך הם יבלו את שארית חייהם במנוסה ומסתתרים מהצדק – בבתי משפט, במצפון ובהיסטוריה. וזה יהיה רק טעימה ממה שמחכה להם בחיים הבאים.

כי אלוהי אברהם אינו מברך עריצות. הברית מעולם לא הייתה מגן לעושקים – היא הייתה נטל שנשא הנאמנים. ואלה שסילפו את הברית הזו כדי להצדיק אימפריה יענו לא לפובליציסטים או פוליטיקאים, אלא לאלוהים עצמו ששמו הם מחללים.